

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XL. Confirmat Decretum Sac. Congregationis rebus Consistorialibus
Præpositæ editum in Causa Dismembrationis à Metropolitana Ecclesia
Burgensi ejus partis Diœcesis, quæ vulgò dicitur le Montagne ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

XXXIX. Extensio declarationis ab Alexandro VII. circa Altaria privilegiata perpetua edita, ad Altaria ejusmodi privilegio temporaneo, nec omnibus hebdomadae diebus decorata.

Edita An. D.
1669.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proceum.

Cum fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster dubia in diversis mundi partibus occasione decreti Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro Prædecessore approbati, de non celebrandis Missis defunctorum in Festis ritus duplicis, exorta dirimere cupiens, aliud ejusdem Congregationis decretum in una Novarien. die 22. Novembris 1664. editum approbaverit, quo declaratum fuerat, Anniversaria, & Missas defunctorum cantu ex dispositione Testatorum quotannis recurrente ipsorum obitus die celebrandas, tamen si dies obitus hujusmodi in festum ritus duplicis majoris incidere, non comprehendendi in primo dicto decreto.

Declaratio
Alex. VII.

§. 1. Ac ulterius quoad Altaria privilegio Apostolico pro Animabus fidelium Defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie etiam in festis ritus duplicis, celebranda essent Missæ Defunctorum ex obligatione, declaraverit per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri injunctis obligationibus, & Indulgentias per ejusmodi privilegia Apostolica concessas Animabus fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus suffragari perinde, ac si celebrata fuissent Missæ defunctorum ad formam dictorum privilegiorum, & aliis prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 22. Januarii 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberioris continetur.

§. 2. Cumque (sicut ad aures nostras pervenit) etiam dubitetur, utrum dictarum literarum dispositio quoad Altaria pariter quidem privilegiata, sed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadae diebus, & ad quæ Missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium devotione celebrantur, locum habeat.

Extensio de
qua in rubr.

§. 3. Hinc est, quod Nos dubitationes hujusmodi ex injuncta Nobis celsitudinis pastoralis sollicitudinis munere dirimere pariter, atque decidere cupientes, de Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui rem maturè perpenderit, consilio, declarationem à memorato Alexandro Prædecessore sicut præmittitur editam, ad Altaria, ut præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadae diebus, nunc & in futurum quancumque privilegiata, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus. Et proinde, ut Missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possunt, sive ex obligatione, sive ex sola fidelium devotione celebrantur, suffragentur, itaut animæ Christi fidelium pro quibus celebrata fuerint, Indulgentias per privilegia hujusmodi concessas, consequantur in omnibus, & per omnia, perinde, ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebrata fuissent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus,

Clausula
præservativa.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effe-

ctus fortiri, & obrinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

§. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causa um Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1669, Pontificatus nostri anno tertio.

Clausula sub
lata.

Contrario-
rum derogatio.

Transumptio-
rum fides.

Dat. P. A. 3.
die 23. Sept.

Confirmat Decretum Sac. Congregationis rebus Consistorialibus Præpositæ editum in Causa Dismembrationis à Metropolitana Ecclesia Burgen. ejus partis Diocesis, quæ vulgò dicitur *le Montagne basse*, ad effectum erigendi novum Episcopatum in Collegiata Ecclesia Oppidi de Santander.

XL.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Cum Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium rebus Consistorialibus præposita in causa Dismembrationis à Metropolitana Ecclesia Burgen. ejus partis Diocesis, quæ vulgò dicitur *le Montagne basse*, ad effectum erigendi novum Episcopatum in Collegiata Ecclesia Oppidi de Santander, visis, & maturè discussis probationibus tam pro dismembratione, quam contra legitimè factis, & una cum aliis documentis, utraque parte informante, latissimè deductis, censuerit non esse locum dismembrationi ejusmodi, prout in ipsius Congregationis Decreto desuper die 27. Septembris proximè præteriti emanato continetur.

Edita A. D.
1669.

Decretum
Sac. Congr.

§. 1. Et sicut Venerabilis frater Archiepiscopus Burgen. ac dicti filii Capitulum, & Canonici dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Burgen. Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desiderant.

§. 2. Nos specialem ipsis Archiepiscopo, ac Capitulo, & Canonicis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis. De retum super expressum, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus. Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictæ Cardinalium.

§. 3. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, &

Quod con-
firmat hic
Pontifex.

Decretum
irritans.

obtinere,

obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstant. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1.
die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CLEMENS X. PONT. CCXLIII.
ANNO DOMINI MDCLXX.

CLEMENS DECIMUS, Romanus, Æmilius Bonaventura antea dictus, Laurentii de Alteriis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis. Antequam titulum consequeretur, summus Pontifex Romæ est pronuntiatus die 29. Aprilis 1670. & die 11. Maii coronatus. Creavit Cardinales 20. Obiit Romæ die 21. Julii, 1676. sepultusque est in Basilica Vaticana. Sedit menses duos, dies 6. Vacavit Sedes Mens. 1. dies 30.

I.

Canonizatio Sancti Petri de Alcantara Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum.

Hunc Petrum Clemens IX. Sanctorum Catalogo adscripsit, una cum Sancta Maria Magdalena de Pazzi, sed morte præventus Bullam expedire non potuit, & idò hic Pontifex illam expedivit.

Edita A. D.
1670.

CLEMENS EPISCOPUS

Seruus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Romanorum gesta Pontificum (præsertim majorem Dei gloriam, ac Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia) super quibus illorum superveniente obitu literæ Apostolicæ confectæ non fuerunt, recenseri justum reputamus, & rationi consonum, ut illa universis Christi fidelibus innotescant. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster devotæ considerationis indagine perscrutans, quod inter cælestes Heroes, quorum eximia vitæ sanctitas ritè comprobata promeretur singularem Christianæ Reipublicæ cultum, illis præcipuè Sancti nominis immortalitatem Apostolica Sedes decernere consuevit, quorum honor cum eximia sit Populorum utilitate conjunctus. Hinc illi, qui peculiari alicui vitæ Instituto ideam sanctitatis exhibuerunt, & sacrorum præsertim Ordinum Fundatores insigni virtute, ac prodigiis Illustres, libentissimè sacras ad Aras accipiuntur, quibus junguntur ii, qui Religiosas familias jam virtute florentes ad severiorem disciplinam revocarunt, & ad sanctioris instituti studium ab excessu virtute commendati invitarunt; quorum merita exigunt, ut Sanctorum albo adscribantur: magna siquidem haud dubium est in sacram eorum militiam, atque in universam Ecclesiam commodam profectura, quam egregio exemplo ad sanctitatem ardentius provocabunt. Quamobrem cum sanctissimus, Deoque gratissimus vir Petrus de Alcantara, optimè meritis sit de Christiana Republica, eo quod inculpata Religione & doc-

S. Petrus de Alcantara de Christiana Repub. optime meritis.

trina Sancti Francisci familiam, sætu novæ proli adauxerit, eamque jam per Hispaniæ, & Indiarum Regna dilatam, per semitas strictissimæ paupertatis ambulare docuerit, & omnibus Christi fidelibus præbuerit exemplar incredibilis poenitentæ cum summa innocentia conjunctæ, deesse illi non debeat Sancti nominis gloria, & Populo Christiano insigne ab hoc novo Petri cultu ad virtutum incitamentum. Gratias igitur agebat omnipotenti Deo idem Clemens Prædecessor, qui sibi hanc mentem inspirasset decernendi supremos honores huic viro admirabili, quem præcipuo cultu venerabatur, & à quo salutarem opem in maximis hisce infelicitium temporum discriminibus, præsertim contra superbiam, & ferociam Turcarum implorabat. Ut autem celeberrima Petri sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur, & ejus eximias virtutes universis Christi fidelibus imitandas exhiberet, ac illius in Terris admiratione dignam, & laudabiliter transactam vitam explicaret, sic proponere decreverat. Exortus in lucem erat Sanctissimus hic Vir Norbæ Cæsareæ, vulgò Alcantaræ in Baturia Hispaniarum Regione anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, ex Parentibus genere, ac pietate Nobilibus, Petro Garabito, & Maria Vilella, idemque Petri nomen, quod in sacra familia perpetuum illi fuit, sacro è fonte susceperat. Ab ineunte ætate ambulans in innocentia, vitans lubrica, & voluptatibus obnoxia, & hominum commercium fugiens: contemplandis rebus divinis ita vacabat, ut amore Cælestium incensus, aliquando extrà se raperetur; Idèque sapientia crecens, & gratia, mensuram ætatis moribus senilibus excedebat. Studium literarum ingressus acri ingenio, ingentem spem suis Parentibus, & Magistro indidit: Quia verò noverat sapientem futurum, qui cum sapientibus graditur, Religiosorum Virorum consortio delectabatur, ac Divinæ præsertim inhians sapientiæ, sacros avidissimè quærebat libros, à prophanis abhorrens. Et quoniam ab infantia secum creverat misericordia, omnibus se Charitatis operibus assidue dabat: Infirmos proinde, in carcere positos, & egenos quantum poterat, sublevabat. Cum autem in alios pius esset, & misericors sibi tamen ex tunc incipiebat esse austerus, nam non solum singularem abstinentia sensuales appetitus frænare, sed & levissimos quoscumque defectus flagellis asperis consueverat expiare.

§. 1. Licet autem etiam dum in sæculo versaretur animo Cælum recoleret; magis tamen, ac magis abundans in scientia, & in omni sensu probavit potiora; & annum ætatis sextum decimum ingressus, in Custodia sancti Evangelii, seu Extremaduræ (quæ nunc Sancti Gabrielis Provincia dicitur) Fratrum Minorum Discalceatorum habitum, & Evangelicam vivendi formam suscepit.

§. 2. Quod consilium insigni prodigio approbavit Deus: cum enim festinanti ad Religiosi Ordinis portum moram objiceret fluvius Tietar, qui tunc fortè imbribus intumuerat, neque ulla navigii facultas esset; effusus in preces in altera se ripa divinitus constitutum extemplo reperit Petrus. In Cænobio tam magnos in virtute statim progressus fecit, ut initio tyrocinii emeritis Christi militibus emereret; ad omnium tamen pedes mirabili demissione prosterrens se.

§. 3. Præcinxit illum Deus virtute, & posuit immaculatam viam ejus paupertate, religiose disciplinæ rigore, rara oculorum modestia, incredibili siti cruciatum, magnam in omnibus excitavit admirationem sui.

§. 4. Solemnem professionem, expleto tyrocinii anno emisit, & sese elevans supra se, humana omnia transcendens, & anhelans ad Cælestia: oculis ta-

Clemens II. cum venerabatur.

Vita administratione digna

S. Petri max. vitas.

Ejus patet.

Ab ineunte ætate rebus Divinis vacat.

In operibus Charitatis assiduus.

Abstinentia.

Conversatio ejus in Cælis.

Anno 16. ff. Min. habitum suscepit.

In alteram fluvii Tietar ripam divinitus trajicitur.

Virtutes eximia in tyrocinio Religionis.

Rara oculorum modestia.

men